

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΣΤΟ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΑ ΛΑΤΙΝΙΚΩΝ ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΥ Γ' ΛΥΚΕΙΟΥ

Κυριακή 19 Φεβρουαρίου 2017

Α] Παρόλο που είχες φτάσει με εχθρική και απειλητική διάθεση γιατί, όταν είδες τη Ρώμη, δεν πέρασε αυτή η ιδέα από το μυαλό σου: «Μέσα σε κείνα τα τείχη βρίσκονται το σπίτι μου και οι θεοί μου, η μητέρα η σύζυγος και τα παιδιά μου!». Αν όμως εγώ δε σε γεννούσα η Ρώμη δε θα πολιορκούνταν. Αν δεν είχα γιο, θα πέθαινα ελεύθερη σε ελεύθερη πατρίδα. Εγώ τίποτα πια δεν μπορώ να πάθω κι ούτε θα είμαι για πολύ ακόμα πάρα πολύ δυστυχισμένη· αυτούς όμως, αν συνεχίσεις, τους περιμένει ή πρόωρος θάνατος ή μακρόχρονη σκλαβιά.

.....

Αυτή είναι η ζωή των τυράννων σ' αυτή (στην οποία) δεν μπορεί να υπάρξει καμία εμπιστοσύνη, καμία αγάπη, καμιά πίστη σε σταθερή φιλία. Οι τύραννοι πάντοτε υποπτεύονται και ανησυχούν για όλα· Δεν έχει θέση σ' αυτούς η φιλία. Γιατί δεν ξέρω ποιος μπορεί να αγαπά αυτόν τον οποίο φοβάται ή αυτόν που νομίζει ότι φοβάται.

.....

Ο Γαλάτης, επειδή φοβήθηκε τον κίνδυνο, αποφάσισε να ρίξει το ακόντιο. Αυτό τυχαία καρφώθηκε σ' έναν πύργο. Τρεις μέρες αργότερα το βλέπει ένας στρατιώτης και το φέρνει στον Κικέρωνα. Εκείνος διαβάζει το γράμμα μέχρι το τέλος και προτρέπει τους στρατιώτες να ελπίζουν στην σωτηρία τους.

Β] Γραμματική:

1. minacium animorum, conspectus, illis moenibus, penatibus meis, domo, matrum, libere-liberius-liberrime, miserae-miserioris-miserrimae, diutissime, longae servituti, nullius fidei, stabiliter-stabilius-stabilissime, turri, epistulae, miles.
2. paritura sis, moreris/re, passu, potuerint, pergeret, manebunt, nescitote, dilexisse, metutum iri, putando, verens/veriturus, mittendus eras, adhaerescit, conspicuntor, deferris/re.

Γ] Συντακτικό:

1. **tibi:** δοτική προσωπική στο απρόσωπο **succurrit**

liberi(que): υποκείμενο στο **sunt**

pati: αντικείμενο στο **possum**, τελικό απαρέμφατο

sollicita: κατηγορούμενο στο **omnia** από το συνδετικό **sunt**

eis: δοτική προσωπική κτητική στο **est** (υπαρκτικό)

die: αφαιρετική του μέτρου ή διαφοράς στο επίρρημα **post.**

2. Quis possit diligere eum...aut eum: Δευτερεύουσα πλάγια ερωτηματική πρόταση μερικής άγνοιας που εισάγεται με την ερωτηματική αντωνυμία **qui**s και εκφέρεται με υποτακτική γιατί η εξάρτηση δίνει υποκειμενική χροιά στο περιεχόμενο της πρότασης χρόνου ενεστώτα ύστερα από ρηματικό τύπο εξάρτησης αρκτικού χρόνου (**nescio**) και δηλώνει το σύγχρονο στο παρόν. Χρησιμεύει ως αντικείμενο του ρήματος **nescio**.

3. Αντίθετο του πραγματικού στο παρόν: *at contra hos, si pergeres, aut immatura mors aut longa servitus maneret.*

Υπόθεση πιθανή-δυνατή στο παρόν-μέλλον: *at contra hos, si pergas, aut immatura mors aut longa servitus maneat.*

4. Quidam miles hanc conspicit.

5. Filium non habens libera in libera patria mortua essem.

6. in patria, quae libera erat.

7. α) Ille milites adhortari debet.

β) Milites adhortandi sunt illi.